

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 760

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 noiembrie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
293.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală	2		
953.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 854 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	3-4	Decizia nr. 894 din 16 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	11-12	
Decizia nr. 856 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	4-5	Decizia nr. 905 din 16 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 ² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor	13-14	
Decizia nr. 872 din 9 octombrie 2007 asupra cererii formulate de președintele Camerei Deputaților pentru „verificarea” Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36 din 25 septembrie 2007 referitoare la raportul Subcomisiei de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia	6-7	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
Decizia nr. 879 din 16 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2006 privind comercializarea mărfurilor în regim de duty-free și duty-paid	8-9	125.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 13 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995	15
Decizia nr. 880 din 16 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 ¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor	9-10	126.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate	15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		28.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind aprobarea Standardului de performanță pentru serviciul de distribuție a energiei electrice	16-27
		44.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru stabilirea modului de comercializare a energiei electrice produse din surse regenerabile de energie în unități de producție calificate pentru producții prioritare	28
		ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI		
		6.	— Hotărâre privind susținerea examenului pentru atribuirea calității de consultant fiscal – sesiunea decembrie 2007.....	29-32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 15/2003
privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 22 ianuarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează regimul atribuirii, la cerere, tinerilor cu vârsta cuprinsă între 18 și 35 de ani a unei suprafețe de teren, din terenurile aflate în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, pentru construirea unei locuințe proprietate personală.”

2. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

„Art. 11. — Suprafețele de teren care pot fi atribuite tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală, potrivit prevederilor art. 1, vor fi cuprinse între 150 m² și 300 m² în municipii și sectoarele municipiului București, între 250 m² și 400 m² în orașe și între 250 m² și 500 m² în comune și satele aparținătoare unităților administrativ-teritoriale.”

Art. II. — Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 22 ianuarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 2 noiembrie 2007.
Nr. 293.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor
pentru construirea unei locuințe proprietate personală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 31 octombrie 2007.
Nr. 953.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 854

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Mesrobyan Armen în Dosarul nr. 910/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează faptul că partea Oficiul Român pentru Imigrări a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu se impune schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 910/302/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România**, excepție ridicată de Mesrobyan Armen într-o cauză civilă având ca obiect plângerea formulată de acesta împotriva hotărârii prin care Oficiul Național pentru Refugiați (actualul Oficiu Român pentru Imigrări) i-a respins cererea de acordare a statutului de refugiat sau de obținere a protecției subsidiare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin regula instituită de art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 se creează o situație inechitabilă între solicitantul de azil și Oficiul Național pentru Refugiați, întrucât, la momentul pronunțării soluției instanței, solicitantul de azil nu cunoaște ce motive a reținut instanța de judecată pentru acordarea statutului de refugiat. În acest fel, el este obligat să declare recurs indiferent de soluția instanței de fond, numai pentru a nu pierde acest drept. În schimb, Oficiul Național pentru Refugiați va declara recurs numai atunci când soluția pronunțată de instanța de fond îi este nefavorabilă. Regulile procedurale speciale referitoare la termenul de exercitare a recursului de către solicitantul statutului de refugiat sunt în defavoarea acestuia. Prin urmare, lipsa solicitantului la momentul pronunțării hotărârii instanței de fond, chiar dintr-o cauză obiectivă, neimputabilă lui,

îl împiedică să folosească singura cale de atac prevăzută de lege.

Judecătoria Sectorului 5 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile Legii nr. 122/2006 fiind în concordanță cu prevederile constituționale și cu cele ale convenției invocate, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, referindu-se la jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale, apreciază că aspectele deja statuate sunt valabile și în prezenta cauză, motiv pentru care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că „posibilitatea de declarare a recursului în termen de 5 zile de la pronunțare nu este de natură a afecta dreptul părților la un proces echitabil, având în vedere specificul de reglementare a procedurii acordării azilului în România”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006. Ca urmare a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007, potrivit căroră, „*În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagmele «Autoritatea pentru Străini» și «Oficiul Național pentru Refugiați» se înlocuiesc, în mod corespunzător, cu sintagma «Oficiul Român pentru Imigrări»*”, dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

Art. 66 alin. (1): „(1) *Împotriva hotărârii instanței contestatarul sau Oficiul Român pentru Imigrări poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție — referitor la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea

cauzelor într-un termen rezonabil — și celor ale art. 16 alin. 1 și 2 din Convenția privind Statutul refugiaților — Geneva, 1951, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991, referitoare la „Dreptul de a sta în justiție”, prin raportare la următoarele prevederi din Constituție: art. 11 alin. (1) și (2) — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 18 alin. (2) — Dreptul de azil și art. 20 alin. (2) — Tratatul internațional privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Astfel, prin

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Mesrobyan Armen în Dosarul nr. 910/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 856

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 2.392/101/2006 (număr în format vechi 8.221/2006) al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna Ana Neamțu, consilier juridic cu delegație la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia pentru motivele expuse în notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că textul de lege criticat nu încalcă niciuna dintre prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.392/101/2006 (număr în format vechi 8.221/2006), **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Drobeta-Turnu Severin într-o cauză având ca obiect o acțiune în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât se îngreșează accesul liber la justiție, precum și egalitatea în drepturi, părțile neavând dreptul la un proces echitabil, având în vedere că hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă, nemaiputând fi atacată.

Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că rațiunea edictării textului de lege criticat o reprezintă asigurarea unei funcționări cât mai eficiente, în folosul colectivității, a autorităților publice locale deliberative.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate instituie un regim derogatoriu de la regimul de drept comun în ce privește căile de atac, aflat în concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia legiuitorul are competența de a reglementa procedura de judecată. Caracterul definitiv și irevocabil al hotărârii pronunțate de instanță în cazul prevăzut de norma criticată nu limitează accesul liber la justiție câtă vreme hotărârea consiliului local poate fi atacată în contenciosul administrativ chiar dacă nu se prevede nicio cale de atac împotriva hotărârii pronunțate de către instanța de judecată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale. Precizează că textul de lege criticat nu conține în sine nicio dispoziție expresă care să conducă la aplicarea sa retroactivă. Consideră că, în măsura în care normele supuse controlului de constituționalitate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, nu poate fi reținută nici critica acestora față de art. 16 și 21 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 5 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006. Textul de lege criticat are următorul conținut:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 2.392/101/2006 (număr în format vechi 8.221/2006) al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Art. 9 alin. (4) — „(4) În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c)—e) și h¹), hotărârea consiliului poate fi atacată de consilier, la instanța de contencios administrativ, în termen de 10 zile de la comunicare. Instanța se va pronunța în termen de cel mult 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 — „Universalitatea”, art. 16 — „Egalitatea în drepturi” și art. 21 — „Accesul liber la justiție”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că autorul acesteia își îndreaptă critica de neconstituționalitate împotriva caracterului definitiv și irevocabil al hotărârii pronunțate de instanța de contencios administrativ care soluționează cererea de anulare a hotărârii prin care consiliul local a constatat încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, a calității de consilier în cazurile prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. c)—e) și h¹) din Legea nr. 393/2004.

Curtea nu poate reține criticile referitoare la încălcarea principiului constituțional al neretroactivității legii, prevederile ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate fiind aplicabile situațiilor juridice ivite ulterior intrării în vigoare a legii din care fac parte, neexistând în conținutul lor niciun element care să determine aplicarea retroactivă a acestora.

Nici critica referitoare la nesocotirea prevederilor art. 16 din Constituție nu este întemeiată, întrucât prevederile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără să instituie privilegii ori discriminări între subiecții aflați în aceeași situație.

În fine, Curtea constată că dreptul de acces liber la justiție, garantat de dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală, este pe deplin asigurat tuturor celor care au interesul să se prevaleze de procedura judiciară prevăzută de textul de lege criticat, iar lipsa posibilității de a introduce o cale de atac împotriva hotărârii instanței de judecată nu reprezintă o nesocotire a acestui drept. În practica sa, Curtea Constituțională a reținut în mod constant că accesul liber la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac posibile prevăzute de lege. Aceasta, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor de judecată, procedura și, implicit, căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite în considerarea unor situații diferite.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 872

din 9 octombrie 2007

**asupra cererii formulate de președintele Camerei Deputaților pentru „verificarea”
Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36 din 25 septembrie 2007 referitoare la raportul
Subcomisiei de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran
și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia**

Prin cererea nr. 36HCD din 1 octombrie 2007, adresată Curții Constituționale, președintele Camerei Deputaților, domnul Bogdan Olteanu, a solicitat acesteia „verificarea” Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36 din 25 septembrie 2007 referitoare la raportul Subcomisiei de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia, sub aspectele „semnalate” „care aparțin competențelor” sale de „analiză și soluționare”. La cerere sunt anexate următoarele documente: raportul Subcomisiei de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia; „dispoziția de restituire a Muzeului Bran nr. 35 din 18 mai 2006; încheierea nr. 4.551/2006 conex. 7.787/2006, privind intabularea Muzeului Bran; adresa nr. 1.441 din 25 aprilie 2007, transmisă Subcomisiei de către Uniunea Națională a Notarilor Publici din România”.

Cererea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 9.288 din data de 2 octombrie 2007 și formează obiectul Dosarului nr. 1.369E/2007.

Din examinarea sesizării reiese că cererea este formulată în temeiul art. 3 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 36 din 25 septembrie 2007 referitoare la raportul Subcomisiei de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 1 octombrie 2007. Potrivit art. 3 din hotărâre, „Camera Deputaților va sesiza, în conformitate cu art. 146 lit. e) din Constituția României, republicată, Curtea Constituțională, pentru a se pronunța asupra constituționalității Hotărârii Guvernului nr. 85/2007 privind trecerea unor imobile, aflate în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, prin care Castelul Bran, Casa de ceai a reginei Maria, Casa de oaspeți și Casa administratorului au fost trecute din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea retrocedării către persoanele îndreptățite, în condițiile în care restituirea acestora se efectuase prin dispozițiile de restituire nr. 35 din 18 mai 2006 și nr. 65 din 30 octombrie 2006”.

Prin anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 85/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 6 februarie 2007, la care face trimitere art. 3 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 36/2007, anexă intitulată „Datele de identificare ale părților din imobilul aflat în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor (Muzeul Bran), care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al statului”, se aprobă trecerea Castelului Bran, a Casei de ceai a reginei Maria, a Casei de oaspeți și a Casei administratorului în domeniul privat al statului, în vederea retrocedării către persoanele îndreptățite.

Documentele atașate la sesizarea adresată Curții Constituționale vizează următoarele materii:

I. Raportul Subcomisiei de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia detaliază următoarele aspecte: abilitarea subcomisiei și procedura de lucru a acesteia;

referințe istorice privind Domeniul Bran; circulația juridică a dreptului de proprietate asupra Castelului Bran; precizări în legătură cu eliberarea certificatului de calitate de moștenitor nr. 16 din 3 februarie 2003, de către notarul public Teodor Grigore Boșca; precizări privind notificarea pe baza căreia s-a retrocedat Castelul Bran; considerații asupra procedurilor de retrocedare; considerații asupra procedurii de scoatere la vânzare a Castelului Bran; concluzii și propuneri. În esență, la acest din urmă capitol se arată că, „din analiza făcută în legătură cu modul în care a fost retrocedat Castelul Bran și inițiată procedura de scoatere la vânzare a acestuia, precum și din examinarea legislației în vigoare în această perioadă, rezultă că au fost comise mai multe ilegalități” și „au fost ignorate dispoziții legale și constituționale în materia proprietății și încălcate reguli procedurale în materia succesiunilor”. Astfel, „principalele ilegalități constatate” se referă la următoarele aspecte: restituirea Castelului Bran nu s-a făcut către toate persoanele îndreptățite; retrocedarea Castelului Bran s-a făcut din domeniul public al statului fără a se face trecerea acestuia din domeniul public în domeniul privat al statului, așa cum prevede Constituția României și Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia; inițiativa de vânzare a Castelului Bran de către proprietari, cât și eventuala antamare a unor negocieri cu aceștia de către autoritățile locale, în condițiile neînștiințării oficiale a Ministerului Culturii și Cultelor, contravine prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice. „În aceste condiții”, Subcomisia apreciază că „actele de restituire a Castelului Bran sunt lovite de nulitate absolută”. În concluziile raportului sunt formulate „propuneri de adoptare a măsurilor legale pentru restabilirea ordinii de drept”, constând între altele în „sesizarea Curții Constituționale, de către președintele Camerei Deputaților, pentru a se pronunța, în condițiile art. 146 lit. e) din Constituție, asupra retrocedării Castelului Bran din domeniul public al statului.”;

II. Dispoziția de restituire nr. 35 din 18 mai 2006, emisă de Muzeul Bran, care dispune cu privire la restituirea în natură către persoanele îndreptățite, conform art. 3 alin. (1) coroborat cu art. 4 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, și certificatului de calitate de moștenitor nr. 16/3 februarie 2003, a imobilului denumit generic „Castelul Bran” situat în comuna Bran, județul Brașov;

III. Încheierea nr. 4.551/2006 conex. 7.787/2006, emisă de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov — Biroul de Carte Funciară Zărnești în Dosarul nr. 4.551/2006 conex. 7.787/2006, prin care se admite cererea de intabulare în cartea funciară a dreptului de proprietate cu titlu de restituire în natură, conform Legii nr. 10/2001, asupra imobilului menționat în dispoziția de restituire nr. 35 din 18 mai 2006 și în favoarea persoanelor îndreptățite potrivit acesteia;

IV. Adresa nr. 1.441 din 25 aprilie 2007, transmisă de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România Camerei Deputaților — Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor, Corupției și pentru Petiții — Subcomisia de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia, prin care Uniunea își exprimă

punctul de vedere referitor „la certificatul de calitate de moștenitor, la notificările făcute de moștenitori și la legătura existentă între ele”, iar nu și „asupra legalității retrocedării și procedurii de scoatere la vânzare a castelului Bran”, „întrucât aceste probleme nu au legătură cu atribuțiile Uniunii și nici nu sunt de esența activității notariale”.

CURTEA,

examinând cererea prin care președintele Camerei Deputaților a solicitat „verificarea” Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36 din 25 septembrie 2007 referitoare la raportul Subcomisiei de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia, sub aspectele „semnalate” „care aparțin competențelor” sale de „analiză și soluționare”, raportul întocmit de judecătorul-raportor, având în vedere dispozițiile Constituției, precum și cele ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

În legătură cu competența de a soluționa prezenta cerere, Curtea Constituțională constată că obiectul acesteia este, potrivit art. 3 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 36 din 25 septembrie 2007, pronunțarea „*asupra constituționalității Hotărârii Guvernului nr. 85/2007*”. Or, potrivit atribuțiilor prevăzute de art. 146 din Constituție, precum și conform competenței stabilite de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea „*asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului*”.

De asemenea, Curtea constată că cererea a fost formulată în baza aceluiași art. 3 din hotărârea menționată, care stabilește că sesizarea Curții Constituționale se face „*în conformitate cu art. 146 lit. e) din Constituția României, republicată*”, pentru ca aceasta să se pronunțe „*asupra constituționalității Hotărârii Guvernului nr. 85/2007 privind trecerea unor imobile, aflate în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, prin care Castelul Bran, Casa de ceai a reginei Maria, Casa de oaspeți și Casa administratorului au fost trecute din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea retrocedării către persoanele îndreptățite, în condițiile în care restituirea acestora se efectuase prin dispozițiile de restituire nr. 35 din 18 mai 2006 și nr. 65 din 30 octombrie 2006*”.

Articolul 146 lit. e) din Constituție, la care face trimitere hotărârea Camerei Deputaților, prevede atribuția Curții Constituționale de a soluționa „*conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al*

Magistraturii”. În sensul dispoziției constituționale menționate, art. 34 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale stabilește că „*Cererea de soluționare a conflictului va menționa autoritățile publice aflate în conflict, textele legale asupra cărora poartă conflictul, prezentarea poziției părților și opinia autorului cererii*”. Or, conform celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005, „conflictul juridic de natură constituțională între autorități publice presupune acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în atribuțiile lor”.

Așa fiind, Curtea constată că cererea formulată de președintele Camerei Deputaților nu răspunde exigențelor impuse de dispozițiile constituționale și legale arătate și nici celor statuate în sensul acestor prevederi prin decizia menționată.

De altfel, solicitarea adresată de președintele Camerei Deputaților Curții Constituționale constă în „verificarea” de către aceasta a constituționalității Hotărârii Guvernului nr. 85/2007 sub aspectele „semnalate” „care aparțin competențelor” sale de „analiză și soluționare”. Subcomisia de anchetă parlamentară apreciază, în considerentele raportului, că „actele de restituire a Castelului Bran sunt lovite de nulitate absolută” deoarece „principalele ilegalități constatate” privesc, în esență, aspecte referitoare la nerestituirea Castelului Bran persoanelor îndreptățite, la retrocedarea castelului din domeniul public al statului, fără trecerea lui în domeniul privat al statului, conform Constituției și Legii nr. 213/1998, la inițiativa proprietarilor de a-l vinde, contrar prevederilor Legii nr. 422/2001, fără înștiințarea oficială a Ministerului Culturii și Cultelor. Așa fiind, **Curtea constată că „aspectele semnalate” nu sunt probleme de constituționalitate ce intră în competența sa de soluționare și nici nu sunt motivate prin invocarea încălcării unor prevederi ale Constituției.**

Totodată, Curtea observă că Raportul întocmit de subcomisie în cadrul controlului parlamentar asupra Executivului evidențiază, pe de o parte, aspecte ce țin de inoportunitatea adoptării de către Guvern a Hotărârii Guvernului nr. 85/2007 și asupra cărora acesta urmează să decidă, prin raportare la art. 2 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 36/2007, iar pe de altă parte, aspecte ce vizează legalitatea unor măsuri ce au fost luate pe parcursul procedurii de retrocedare a Castelului Bran și care trebuie supuse controlului judecătoresc pe calea contenciosului administrativ.

Având în vedere considerentele expuse în prezenta decizie, dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituție, precum și prevederile art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că examinarea problemelor menționate în cererea formulată de președintele Camerei Deputaților pentru „verificarea” Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36 din 25 septembrie 2007 referitoare la raportul Subcomisiei de anchetă parlamentară privind cercetarea legalității retrocedării Castelului Bran și a procedurii de scoatere la vânzare a acestuia nu intră în competența Curții Constituționale.

Definitivă.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și Guvernului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 9 octombrie 2007 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Ninosu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 879

din 16 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2006 privind comercializarea mărfurilor în regim de duty-free și duty-paid

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2006 privind comercializarea mărfurilor în regim de duty-free și duty-paid, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Trade Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 7.430/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, întrucât ordonanța criticată a fost respinsă prin Legea nr. 141/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 5 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.430/2/2006, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2006 privind comercializarea mărfurilor în regim de duty-free și duty-paid**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Trade Invest” — S.A. din București într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2006 contravine dreptului constituțional la informație al cetățenilor și, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, nesocotește totodată și termenele și procedura prevăzute de art. 6 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, întrucât cetățenii și asociațiile nu au participat la elaborarea actului normativ criticat. Actul normativ criticat încalcă, în opinia autorului excepției, și prevederile art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, deoarece a fost adoptat fără respectarea exigențelor specifice delegării legislative referitoare la existența cazului excepțional și la obligația motivării urgenței în chiar cuprinsul ordonanței de urgență. Totodată, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2006 nu sunt conforme cu principiile economiei de piață astfel cum sunt înscrise în art. 45 și 135 din Constituție și în Legea concurenței nr. 21/1996.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de

neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cât privește invocarea prevederilor art. 31 din Legea fundamentală, referitoare la dreptul la informație, apreciază că acestea nu sunt incidente în cauză, iar raportarea criticii de neconstituționalitate la art. 6 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică nu poate constitui motiv de neconstituționalitate a ordonanței atacate. Guvernul precizează, de asemenea, că rațiunea adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2006 rezidă în necesitatea la acel moment a alinierii legislației României la cerințele legislației comunitare în domeniu. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea condițiilor cuprinse în art. 115 alin. (4) din Constituție, referitoare la existența cazului excepțional și la motivarea urgenței. Totodată, se arată că prevederile actului normativ criticat nu contravin liberului acces la o activitate economică, nu se opun principiilor liberei concurențe și nu îngrădesc dreptul de proprietate privată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2006 a fost respinsă prin Legea nr. 141/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 22 mai 2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2006 privind comercializarea mărfurilor în regim de duty-free și duty-paid, în integralitatea sa, act normativ publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 30 iunie 2006 și intrat în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană, potrivit art. 22 din aceasta.

În opinia autorului excepției, actul normativ criticat încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile art. 31 — „*Dreptul la informație*”, art. 1 alin. (5) cu privire la obligația respectării în România a Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 115 alin. (4) referitoare la condițiile delegării legislative, ale art. 45 — „*Libertatea economică*” și ale art. 135 — „*Economia*” din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, ulterior sesizării sale cu prezenta cauză, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2006 privind comercializarea mărfurilor în regim de duty-free și duty-paid a fost respinsă prin Legea nr. 141/2007, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 22 mai 2007. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, referitoare la condiția ca dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate să fie în vigoare, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2006 privind comercializarea mărfurilor în regim de duty-free și duty-paid, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Trade Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 7.430/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 880

din 16 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

jurisprudența Curții Constituționale în materie, de exemplu deciziile nr. 517/2005 și nr. 699/2005. În plus, precizează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 cuprinde dispoziții cu privire la modalitatea alternativă de calcul al tarifului, prin luarea în considerare a veniturilor rezultate din furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale, în locul cifrei de afaceri, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 56 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece textul legal criticat nu contravine prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 14 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.231/2/2006, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Touring Europabus România” — S.R.L. într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unei decizii emise de președintele Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații și Tehnologie Informației.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul consideră că dispozițiile art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 contravin prevederilor constituționale ale art. 56 alin. (2) referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, deoarece acestea prevăd obligația plății unor „sume exorbitante în avans, pentru anul următor, pentru o

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Touring Europabus România” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.231/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologie Informației, prin consilier juridic Cristina Elena Crețu, cu delegație depusă la dosar, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată întrucât textul legal criticat nu contravine prevederilor din Constituție invocate. Arată în aceste sens că tariful de monitorizare nu reprezintă o sarcină fiscală, ci o modalitate de finanțare extrabugetară pentru exercitarea de către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologie Informației a atribuțiilor legale pe piața comunicațiilor, în sprijinul acestor susțineri invocând și

activitate din care nu s-a obținut nici un profit sau pe care nu am practicat-o, fiind doar în obiectul de activitate". În plus, se susține că „este neconstituțional să taxezi ceea ce nu este venit, mai ales pentru faptul că societatea noastră nu are ca activitate de bază servicii poștale”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, reglementarea cuprinsă în art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 fiind în concordanță cu prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Menționează în acest sens că nu se poate reține neconstituționalitatea dispozițiilor art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, care reglementează tariful de monitorizare, față de prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție, întrucât tariful de monitorizare nu poate fi asimilat taxelor sau impozitelor, acesta având altă natură juridică.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, astfel cum au fost modificate prin art. III pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2006 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Touring Europabus România” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.231/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

electronice și al serviciilor poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 810 din 2 octombrie 2006. Textul criticat are următorul conținut:

Art. 48¹ — „(1) Orice persoană care are calitatea de furnizor de rețele publice de comunicații electronice, furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizor de servicii poștale are obligația de a plăti către ANRC un tarif de monitorizare anual, în condițiile prevăzute de prezentul capitol, din momentul dobândirii calității de furnizor și până la încetarea acestei calități.”

În opinia autorului excepției, acest text legal încalcă dispozițiile art. 56 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor au mai fost examinate prin raportare la aceleași texte constituționale invocate și în prezenta cauză și față de o motivare asemănătoare.

Astfel, prin Decizia nr. 517 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 23 noiembrie 2005, Curtea Constituțională a statuat, în esență, că tariful de monitorizare, reglementat de Capitolul VIII¹ din ordonanța de urgență criticată, nu reprezintă o sarcină fiscală în sensul de impozite sau de taxe ce constituie venituri la bugetul de stat, ci este o plată legală pentru activitatea de supraveghere și control al pieței comunicațiilor electronice, desfășurată de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației. Ca atare, s-a reținut că sumele încasate din tariful de monitorizare datorat se rețin integral ca venituri proprii extrabugetare, cu titlu permanent la dispoziția Autorității, și sunt folosite în conformitate cu prevederile bugetului de venituri și cheltuieli aprobat potrivit legii.

În plus, Curtea Constituțională reține că, potrivit art. 48⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizorii de servicii poștale sunt obligați să țină contabilitatea în mod distinct în ceea ce privește veniturile obținute din prestarea acestor activități și pot solicita în vederea determinării tarifului luarea în considerare a veniturilor rezultate din furnizarea respectivelor servicii în locul cifrei de afaceri.

În concluzie, Curtea nu poate primi critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 față de prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție și urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 894

din 16 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și art. 29 alin. (6)
din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bega Trans” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 34.383/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI- a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 34.383/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bega Trans” — S.A. din Timișoara.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (1) sunt neconstituționale deoarece permit instanței să soluționeze cauza fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor creditoarei și pe baza înscrisurilor depuse la dosar, fără ca debitoarea să își administreze probatorii în apărare, contravenindu-se astfel dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la apărare. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 contravin prevederilor art. 21, 24 și 146 lit. d) din Constituție întrucât dau posibilitatea instanței în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate să hotărască asupra admisibilității acesteia, pe când unica instanță care ar trebui să constate dacă dispozițiile unei legi sau ordonanțe sunt sau nu constituționale este Curtea Constituțională.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002), cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, care au următorul cuprins:

— art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001: *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatată printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;*

— Art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992: *„Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare*

a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

Autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21, 24 și în art. 146 lit. d).

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Curtea constată că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială, simplificată și accelerată în materia executării creanțelor, derogatorie de la dreptul comun, prin intermediul căreia se urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile.

Astfel, în ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 sunt neconstituționale deoarece permit instanței să soluționeze cauza doar pe baza susținerilor creditoarei și pe baza înscrisurilor depuse la dosar, se constată că aceasta este neîntemeiată. Limitarea mijloacelor de probă doar la înscrisuri completate cu explicații și lămuriri date de părți a fost determinată tocmai de caracterul special al procedurii ce se aplică, potrivit art. 1 alin. (1), doar „creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însoțit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege (...)”. Întrucât ordonanța privind somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însoțite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare, fără a se încălca prin aceasta egalitatea în drepturi sau accesul liber la justiție și la un proces echitabil.

În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, și Decizia nr. 434 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bega Trans” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 34.383/3/2006 al Tribunalul București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

De asemenea, Curtea constată că prin Decizia nr. 72 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 22 aprilie 2002, și prin Decizia nr. 332 din 11 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 14 noiembrie 2003, a statuat că în timpul examinării cererii pentru emiterea ordonanței cu somația de plată, în termenul prevăzut pentru introducerea cererii în anulare, precum și în tot cursul soluționării cererii în anulare, debitorul are posibilitatea de a-și exercita neîngrădit dreptul la apărare, fiind asigurate pentru toate părțile condiții ca interesele lor legitime să fie realizate în cadrul unui proces echitabil. Posibilitatea exercitării dreptului la apărare de către debitor este asigurată și prin reglementarea în art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 a posibilității de a formula cerere în anulare împotriva ordonanței prin care judecătorul a admis, integral sau în parte, cererea creditorului.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, Curtea observă că acest text de lege a mai format obiect al controlului de constituționalitate prin numeroase decizii, Curtea stabilind că textul criticat este constituțional. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006, Curtea a statuat că prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea în situațiile date asupra oportunității sesizării Curții Constituționale. Instanța de judecată are rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, având obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii.

Neexistând elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 905

din 16 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Voxline Communication” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 32.585/299/2006 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9 octombrie 2007 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 16 octombrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 23 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 32.585/299/2006, Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Voxline Communication” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare, „anularea formelor de executare și suspendarea executării silite”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia consideră că dispozițiile art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 contravin prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale. Aceasta, deoarece tariful de monitorizare nu reprezintă o sarcină fiscală, având natura unei plăți legale constituite ca sursă de venituri proprii extrabugetare administrate de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, astfel că acestea nu pot fi incluse în bugetul de stat, nu au caracterul unor creanțe fiscale și, în consecință, nu pot fi aplicabile regulile Codului de procedură fiscală, astfel cum dispune art. 48² alin. (3) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002. În opinia autorului excepției, acest tip de impunere contravine principiului justei așezări a sarcinilor fiscale și în plus reprezintă o supraimpunere a veniturilor contribuabilului, fapt ce contravine și legislației comunitare, deoarece încasările obținute de contribuabil din activitatea de telecomunicații sunt astfel dublu taxate: o dată reprezentând baza de calcul pentru tariful de monitorizare, iar a doua oară reprezentând baza de calcul pentru impozitul pe venit sau pe profit.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează în sensul că dispozițiile art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor sunt constituționale, excepția fiind, așadar, neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 este inadmisibilă deoarece autorul excepției nu motivează sub niciun aspect pretinsa contrarietate a acestui text față de dispozițiile art. 56 alin. (2) din Constituție, încalcându-se astfel art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia orice sesizare adresată Curții Constituționale trebuie motivată.

Avocatul Poporului susține, în punctul său de vedere, că dispozițiile art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 sunt constituționale. Critica față de prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție nu poate fi reținută, arătându-se, în esență, că tariful de monitorizare anual și tariful de utilizare a resurselor de numerotație nu constituie o sarcină fiscală, ci reprezintă o plată legală pentru activitatea de supraveghere și control al pieței comunicațiilor electronice, desfășurată de Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației în conformitate cu prevederile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului

și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, modificate prin art. III pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2006 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 810 din 2 octombrie 2006. Textul legal criticat are următorul conținut:

Art. 48² alin. (3): „ (3) *Tariful de monitorizare și tariful de utilizare a resurselor de numerotație se administrează de ANRC, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.*”

În plus față de aceste dispoziții, autorul excepției a invocat și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48³ alin. (4) și art. 48⁴ alin. (4) din aceeași ordonanță de urgență, precum și ale art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2006 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale. Cererea de sesizare a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a acestor texte legale a fost însă respinsă ca inadmisibilă de către instanța de judecată, pe motivul lipsei legăturii cu soluționarea fondului cauzei. Întrucât, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere

... (...)”, rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie doar dispozițiile de lege criticate reținute ca atare prin încheierea de sesizare, și anume art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002.

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege contravin prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că aceasta nu poate fi primită deoarece textul constituțional invocat nu are incidență în cauză. Așa cum însuși autorul excepției susține în motivare, tariful de monitorizare nu are natura unei sarcini fiscale, reprezentând o plată legală pentru prestarea unui serviciu și care constituie una dintre sursele de venituri proprii extrabugetare, administrate, în temeiul legii, de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației. În acest sens, s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 517 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 23 noiembrie 2005.

În ceea ce privește susținerile potrivit cărora la calcularea tarifului de monitorizare nu sunt aplicabile prevederile Codului de procedură fiscală deoarece acesta nu se include în categoria impozitelor și taxelor ce se constituie sursă la bugetul de stat sau la bugetele locale, Curtea reține că acestea nu au natura unor critici de neconstituționalitate, ci vizează în realitate necorelarea dintre diverse acte normative în materie. Or, aceste aspecte excedează competenței Curții Constituționale, armonizarea și corelarea legislației în vigoare fiind atributul legiuitorului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Voxline Communication” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 32.585/299/2006 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea art. 13 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995

Având în vedere evoluția cadrului normativ intern și european în materie de liberă circulație a cetățenilor, ținând seama că dispozițiile legislative interne restrâng competența oficiilor consulare și a misiunilor diplomatice în materie de îndeplinire de acte notariale, la cererea persoanelor fizice și juridice străine, luând în considerare faptul că un număr mare de state acceptă îndeplinirea și a celorlalte categorii de acte notariale, la cererea persoanelor fizice sau juridice străine, în măsura în care legile și reglementările statului de reședință nu se opun, având în vedere numeroasele solicitări ale cetățenilor străini, inclusiv de origine română, în vederea autentificării de înregistrări ce produc efecte juridice pe teritoriul României, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul 13 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La alineatul 2, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) autentificarea înregistrurilor, cu excepția transmisiunilor imobiliare încheiate prin acte juridice între vii;”

2. Alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Activitățile notariale prevăzute la alin. 2, care produc efecte juridice în România, pot fi îndeplinite de către misiunile diplomatice

și oficiile consulare ale României și la cererea persoanelor fizice sau juridice străine, în măsura în care legile și reglementările statului de reședință sau acordurile bilaterale nu se opun.”

3. Alineatul 3¹ se abrogă.

Art. II. — Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 5 noiembrie 2007.
Nr. 125.

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu
Ministrul justiției,
Tudor-Alexandru Chiuriu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

Pentru soluționarea cu operativitate a cazurilor de restrângere a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români care au fost returnați din statele membre ale Uniunii Europene în baza acordurilor de readmisie încheiate între România și acestea, precum și a cetățenilor a căror prezență pe teritoriul unui stat, prin activitatea pe care o desfășoară sau ar urma să o desfășoare, ar aduce atingere gravă intereselor României ori relațiilor bilaterale dintre România și acel stat, în vederea realizării unei practici unitare în această materie, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 39, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) În situația prevăzută la art. 38 lit. a), măsura se dispune, la solicitarea Direcției Generale de Pașapoarte, cu privire la statul de pe teritoriul căruia a fost returnată persoana, de către Tribunalul București.

(2) În situația prevăzută la art. 38 lit. b), măsura se dispune, la solicitarea instituției cu competențe în domeniul apărării, ordinii publice sau siguranței naționale care deține date ori informații cu privire la activitatea pe care persoana o desfășoară sau urmează să o desfășoare în străinătate, de către Tribunalul București.”

2. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.42. —(1) În situația prevăzută la art. 40 lit. d) măsura se dispune, la solicitarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră sau a Direcției Generale de Pașapoarte, de către Tribunalul București, pentru o perioadă care nu poate depăși 3 ani. Prevederile art. 39 alin. (3)—(7) și ale art. 41 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.”

Art. II. — Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, după aprobarea acesteia prin lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 5 noiembrie 2007.
Nr. 126.

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Standardului de performanță pentru serviciul de distribuție a energiei electrice

Având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul acces la rețea și autorizare în domeniul energiei electrice, în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 30 august 2007, în temeiul art. 9 alin. (2), (8) și (9), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și h) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Standardul de performanță pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile standardului de performanță menționat la art. 1 se aplică operatorilor de distribuție și utilizatorilor rețelei electrice de distribuție.

Art. 3. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor cuprinse în prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Nicolae Opreș

București, 30 august 2007.

Nr. 28.

ANEXĂ

STANDARD DE PERFORMANȚĂ pentru serviciul de distribuție a energiei electrice

Cod ANRE: 28.1.013.0.00.30.08.2007

CAPITOLUL I

Scop

Art. 1. — Prezentul standard de performanță reglementează calitatea serviciului de distribuție a energiei electrice distribuite și stabilește indicatorii de performanță în asigurarea serviciului de distribuție.

Art. 2. — Standardul este emis în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (2) lit. a), art. 41 alin. (2) și art. 42 alin. (2) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Art. 3. — (1) Standardul de performanță se aplică în relațiile dintre operatorii de distribuție și acei utilizatori RED care îndeplinesc simultan condițiile:

a) au instalațiile la tensiunea nominală alternativă în gama 0,4–110 kV și la frecvența nominală de 50 Hz;

b) prin regimul lor de funcționare nu introduc perturbații în alimentarea altor utilizatori RED din zonă;

c) se încadrează în puterea maximă aprobată prin avizul tehnic de racordare și respectă condițiile prevăzute în contractul de distribuție/furnizare.

(2) Standardul de performanță se aplică și în relațiile dintre operatorii de distribuție și solicitanții de racordare la rețea.

Art. 4. — Prin standardul de performanță se stabilesc indicatorii de performanță privind:

- continuitatea alimentării cu energie electrică a clienților;
- calitatea tehnică a energiei electrice distribuite;
- calitatea comercială a serviciului de distribuție a energiei electrice.

Art. 5. — Prevederile standardului de performanță nu se aplică, după caz, în situații de:

- forță majoră;
- funcționare anormală a RED determinată de producători, alți operatori (OTS sau OD) ori de consumatori.

CAPITOLUL III

Termeni și abrevieri

Art. 6. — (1) Termenii utilizați în prezentul document au următoarele semnificații:

— *armonici* — tensiuni (curenți) sinusoidale cu o frecvență egală cu un multiplu întreg al frecvenței fundamentale a tensiunii aplicate;

— *autoritatea competentă* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE);

— *contor de întreruperi* — aparat electric care poate înregistra toate tipurile de întreruperi (tranzitorii, scurte sau lungi), respectiv lipsa tensiunii în punctul de amplasare;

— *deranjament* — eveniment accidental din rețelele electrice de joasă tensiune (≤ 1 kV) care conduce la întreruperea consumatorilor alimentați din rețeaua de joasă tensiune sau la modificarea parametrilor tensiunii în afara limitelor normate. Se înregistrează la categoria deranjamente și arderea siguranțelor sau declanșarea întreruptoarelor de pe partea de medie tensiune a transformatoarelor, cu excepția cazurilor când acestea se produc ca urmare a defectării transformatoarelor sau a unor scurtcircuitate pe partea de medie tensiune, până la bornele transformatorului;

— *factor de distorsiune* (total harmonic distortion factor-THD)* — parametru sintetic, caracteristic pentru regimul periodic nesinusoidal în ansamblu (total):

$$THD = \frac{1}{U_1} \times \sqrt{\sum_{i=2}^{40} (U_i^2)},$$

unde U_i este valoarea efectivă a armonicii de tensiune i , iar U_1 este valoarea efectivă a fundamentalei;

— *flicker* — impresia de jenă vizuală produsă de o sursă luminoasă a cărei luminozitate sau distribuție spectrală variază în timp datorită variației tensiunii la alimentare. Caracterizat și normat prin severitatea flickerului pe termen scurt (P_{st}), măsurată pe o perioadă de 10 minute, cu aparate specializate, respectiv pe termen lung (P_{lt}), calculată pe o perioadă de două ore (12 intervale de 10 minute):

$$P_{lt} = \sqrt[3]{\sum_{i=1}^{12} \frac{P_{sti}^3}{12}}$$

— *forță majoră* — eveniment mai presus de controlul părților, probat prin certificat emis de instituțiile abilitate, conform legii, care exonerează de orice răspundere părțile contractuale. Pot fi considerate asemenea evenimente: greve, războaie, revoluții, cutremure, incendii, inundații sau orice alte catastrofe naturale, restricții apărute ca urmare a unei carantine, embargou etc;

— *gol de tensiune* — reducerea bruscă a tensiunii la o valoare între 90% și 1% din valoarea contractuală, urmată de revenirea tensiunii după o scurtă perioadă de timp. Convențional, durata unui gol de tensiune este între 10 ms și un minut;

— *întrerupere* — situație în care valorile efective ale tensiunilor de linie sunt simultan sub 1% din tensiunea contractuală în punctul de delimitare;

— *întrerupere tranzitorie* — întrerupere cu durata (t) de maximum o secundă ($t \leq 1$ s);

— *întrerupere scurtă* — întrerupere cu durata între 1 s și 3 min. ($1 \text{ s} < t \leq 3 \text{ min.}$);

— *întrerupere lungă* — întrerupere de peste 3min. ($t > 3 \text{ min.}$);

— *întrerupere anunțată* — întrerupere despre care utilizatorii afectați au fost anunțați în prealabil;

— *întrerupere planificată* — întrerupere necesară pentru lucrările de dezvoltare, exploatare sau mentenanță, anunțată în mod normal cu minimum 15 zile lucrătoare înainte. În situații deosebite, întreruperile se consideră planificate, dacă sunt anunțate cu minimum 24 de ore înainte de producere;

— *întrerupere neplanificată* — întrerupere despre care utilizatorii afectați nu au fost anunțați în prealabil cu minimum 24 de ore înainte de producere;

— *mediu rural* — zonă de consum care cuprinde ca unități administrative teritoriale satele și comunele;

— *mediu urban* — zonă de consum care cuprinde ca unități administrative teritoriale orașele și municipiile;

— *monitorizare prin eșantionare* — urmărirea numărului de întreruperi și/sau a parametrilor calității tehnice a energiei electrice în puncte reprezentative ale rețelei, alese de către OD și/sau în funcție de reclamațiile primite;

— *nesimetrie* — stare a unui sistem trifazat de tensiuni (curenți) cu amplitudini ale tensiunii (curentului) pe fază diferite sau/și defazațe între fazele consecutive diferite de $2\pi/3$ rad. Din punct de vedere practic, cel mai important parametru este factorul de nesimetrie sau dezechilibru determinat de componenta de secvență negativă (K_n), definit ca raportul dintre media valorilor efective calculate pentru 10 minute ale componentei negative și media valorilor efective calculate pentru 10 minute ale componentei pozitive, exprimat în procente;

— *punct de delimitare* — loc în care instalațiile utilizatorului se delimitează ca proprietate de instalațiile operatorului de rețea;

— *tensiune interarmonică* — tensiune sinusoidală cu o frecvență între armonici, adică nu este egală cu un multiplu întreg al frecvenței fundamentale a tensiunii;

— *tensiune înaltă* — 110 kV;

— *tensiune medie* — tensiune sub 110 kV și peste 1 kV;

— *tensiune joasă* — tensiune de maximum 1 kV;

— *tensiune nominală a unei rețele* — tensiunea care caracterizează sau identifică o rețea și la care se fac referiri pentru anumite caracteristici de funcționare;

— *tensiune de alimentare contractuală (tensiune declarată)* — în mod normal, este tensiunea nominală U_n a rețelei. La medie și înaltă tensiune, drept urmare a unui acord între OD și utilizator, tensiunea de alimentare contractuală poate fi diferită de tensiunea nominală;

— *variație rapidă de tensiune* — o singură variație rapidă a valorii efective a tensiunii între două valori consecutive, menținute în timpul unor durate definite, dar nespecificate.

(2) În cuprinsul prezentului document se utilizează următoarele abrevieri:

ANRE — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

CEI — Comisia Electrotehnică Internațională;

PD — punct de delimitare;

OD — operator/operatori de distribuție;

OTS — operator de transport și sistem;

RED — rețea electrică de distribuție;

SEN — Sistem electroenergetic național;

IT — înaltă tensiune;

MT — medie tensiune;

JT — joasă tensiune;

U_c — tensiunea contractuală (declarată);

U_n — tensiunea nominală.

CAPITOLUL IV

Documente de referință

Art. 7. — (1) Prezentul standard de performanță are la bază următoarele documente de referință:

a) Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) Regulamentul privind racordarea utilizatorilor la rețelele electrice de interes public;

c) Codul tehnic al rețelei electrice de transport;

d) Codul tehnic al rețelei electrice de distribuție;

e) Codul de măsurare a energiei electrice;

f) Regulament de furnizare a energiei electrice la consumatori;

*) De obicei, standardele nu precizează limitele pentru armonicile de ordin superior (peste 25), deoarece ele au o valoare foarte mică, dar impredictibilă, din cauza fenomenelor de rezonanță. Limitarea armonicilor este indirectă, prin factorul de distorsiune a tensiunii.

g) Normativ pentru analiza și evidența evenimentelor accidentale din instalațiile de producere, transport și distribuție a energiei electrice și termice;

h) SR EN 50160 — Caracteristici ale tensiunii furnizate de rețelele publice de distribuție;

i) SR EN 61000—3—2:2006 — Compatibilitate electromagnetică (CEM). Partea 3—2: Limite — Limite pentru emisiile de curenți armonici (curent de intrare al echipamentelor ≤16 A pe fază);

j) Normativ privind limitarea regimului nesimetric și deformant în rețelele electrice;

k) SR EN 61000—4—7:2003, Compatibilitate electromagnetică (CEM). Partea 4—7: Tehnici de încercare și de măsurare. Ghid general referitor la măsurare și aparatajul pentru măsurarea armonicilor și interarmonicilor, aplicabil rețelelor de alimentare și echipamentelor conectate la acestea;

l) IEEE 519—1992 — Standard de descriere a nivelelor de armonici acceptate în punctele de delimitare între furnizor și consumator;

m) SR EN 61000—4—30:2003, Compatibilitate electromagnetică (CEM). Partea 4—30: Tehnici de încercare și de măsurare. Metode de măsurare a calității energiei.

(2) Prin actele normative menționate la alin. (1) se înțelege cele în vigoare sau înlocuitoarele acestora.

CAPITOLUL V

Continuitatea în alimentare

SECȚIUNEA 1

Obligațiile și drepturile OD

Art. 8. — OD are obligația să asigure continuitatea în alimentarea cu energie electrică în conformitate cu nivelurile de performanță stabilite prin prezentul standard de performanță. OD va face toate eforturile pentru reducerea duratei întreruperilor și pentru a le programa, pe cât posibil, la date și ore care vor afecta cât mai puțin utilizatorul.

Art. 9. — OD este obligat să anunțe utilizatorii afectați de întreruperile planificate, comunicând durata estimată a acestora.

Art. 10. — OD este îndreptățit să întrerupă alimentarea cu energie electrică în următoarele situații:

a) când se periclitează viața, sănătatea oamenilor ori integritatea bunurilor materiale;

b) pentru prevenirea sau limitarea extinderii avariilor în echipamentele energetice, în zone de rețea electrică ori la nivelul SEN;

c) pentru executarea unor manevre sau lucrări care nu se pot efectua fără întreruperi.

Art. 11. — (1) Pentru lucrările de dezvoltare și mentenanță, OD va căuta, împreună cu utilizatorii, o programare convenabilă pentru ambele părți. OD informează utilizatorii cu privire la data, ora și durata întreruperilor care sunt necesare, cu minimum 15 zile lucrătoare înainte de data de începere a lucrărilor.

(2) Dacă nu se ajunge la o înțelegere privind programarea întreruperilor, OD va reprograma întreruperile planificate, cu un anunț de minimum 5 zile lucrătoare înainte de data de începere a lucrărilor.

(3) La cererea scrisă a utilizatorilor, OD va apela la mijloace speciale (de exemplu: alimentări provizorii, lucru sub tensiune, grupuri generatoare mobile) cu scopul limitării duratei/puterii întrerupte sau chiar al eliminării întreruperilor ori va interveni în afara zilelor lucrătoare sau noaptea. Cheltuielile suplimentare vor fi suportate de utilizatori. Înaintea începerii lucrărilor în condițiile menționate mai sus, OD adresează o propunere tehnică și financiară utilizatorilor.

Art. 12. — Într-un an calendaristic, pentru lucrările de dezvoltare și mentenanță, OD nu va produce unui utilizator mai mult de:

a) 4 întreruperi planificate cu durata de maximum 12 ore fiecare, în mediul urban;

b) 8 întreruperi planificate cu durata de maximum 16 ore fiecare, în mediul rural.

Art. 13. — (1) Pentru remedierea instalațiilor în urma unor evenimente accidentale care necesită o intervenție imediată, OD ia toate măsurile necesare și anunță, dacă este posibil, pe orice cale și în timpul cel mai scurt utilizatorii cu privire la data, ora și durata întreruperii care urmează.

(2) Dacă remedierea instalațiilor nu necesită o intervenție imediată, OD va preveni utilizatorii cu minimum 24 de ore înainte de întrerupere, iar la calculul indicatorilor de continuitate, aceasta se consideră ca fiind planificată.

Art. 14. — OD asigură sosirea echipei de intervenție în minimum de timp după anunțarea de către utilizator a întreruperii în alimentare, astfel încât restabilirea alimentării, din momentul anunțării, după o întrerupere neplanificată, să se realizeze în maximum:

a) 12 ore pentru mediul urban, în condiții normale de vreme;

b) 24 de ore pentru mediul rural, în condiții normale de vreme;

c) 72 de ore pentru mediul urban sau rural, în condiții meteorologice deosebite.

Art. 15. — (1) Dacă un consumator aduce la cunoștință OD cu confirmare medicală de la un medic specialist, vizată și de doctorul de familie, că o persoană locuind la adresa consumatorului necesită menținerea în viață prin aparate electrice, OD*) trebuie:

a) să înregistreze adresa drept o instalație specială, din motive umanitare;

b) să ia toate măsurile pentru evitarea deconectării consumatorului;

c) să ofere consumatorului un număr de telefon de urgență.

(2) Consumatorii au obligația să anunțe atunci când nu mai este necesară tratarea locului de consum drept cerință specială de ordin umanitar.

SECȚIUNEA a 2-a

Indicatori de continuitate în alimentare

Art. 16. — (1) OD realizează înregistrarea tuturor întreruperilor de lungă durată.

(2) Pentru fiecare întrerupere, OD va înregistra cel puțin:

a) tensiunea la care s-a produs evenimentul;

b) caracterul planificat sau neplanificat (pentru indicatorii de continuitate), respectiv anunțat ori neanunțat al întreruperii (pentru modul de înregistrare a întreruperii);

c) cauza întreruperii;

d) numărul de etape de reconectare, dacă este cazul;

e) durata totală (din momentul dispariției tensiunii până la reconectare), în minute, a întreruperii, respectiv etapei de realimentare, dacă este cazul;

f) numărul de utilizatori afectați de întrerupere, respectiv etapă, dacă este cazul;

g) puterea electrică întreruptă (ultima putere măsurată înainte de întrerupere) la IT.

(3) OD înregistrează și calculează anual următoarele date privind continuitatea în alimentare pentru consumatorii din zona lor de activitate:

a) numărul de întreruperi lungi;

*) Prevederile art. 15 vor fi difuzate prin publicare pe site, afișare la sediu, mass-media etc.

b) *SAIFI* (System Average Interruption Frequency Index) — indicele frecvența medie a întreruperilor în rețea (sistem) pentru un consumator reprezintă numărul mediu de întreruperi suportate de consumatorii alimentați (deserviți) de OD. Se calculează împărțind numărul total de consumatori întrerupți peste 3 minute la numărul total de consumatori deserviți:

$$SAIFI = \frac{\sum_{i=1}^n N_i}{N_t}$$

c) *SAIDI* (System Average Interruption Duration Index) — indicele durată medie a întreruperilor în rețea (sistem) pentru un consumator reprezintă timpul mediu de întrerupere a consumatorilor la nivel de OD (o medie ponderată). A doua formulă se aplică în cazul în care reconectarea consumatorilor se face treptat, în mai multe etape, nu simultan pentru toți consumatorii. Indicatorul se calculează împărțindu-se durată cumulată a întreruperilor lungi la numărul total de consumatori alimentați (deserviți) de OD:

$$SAIDI = \frac{\sum_{i=1}^n (N_i \times D_i)}{N_t} \text{ sau } SAIDI = \frac{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^{k_i} (N_{ij} \times D_{ij})}{N_t} \text{ [min/an]}$$

d) *ENS* (Energy Not Supplied) – energia nelivrată, definită ca energia totală nelivrată consumatorilor alimentați (deserviți) de OD, din cauza întreruperilor;

$$ENS = \sum_{i=1}^n (P_i \times D_i) \text{ [kWh, MWh sau GWh]}$$

e) *AIT* (Average Interruption Time) – timpul mediu de întrerupere reprezintă perioada medie echivalentă de timp, în care a fost întreruptă alimentarea cu energie electrică la nivel de OD:

$$AIT = 8760 \times 60 \times \frac{ENS}{AD} \text{ [min/an]}$$

unde, în formulele de mai sus, notațiile reprezintă:

n — numărul total de întreruperi lungi;

k_i — numărul de etape de reconectare, corespunzător întreruperii i ;

N_i — numărul utilizatorilor întrerupți peste 3 minute la întreruperea i ;

N_{ij} — numărul utilizatorilor întrerupți peste 3 minute la etapa j a întreruperii i ;

P_i — puterea electrică întreruptă la întreruperea i , numai la IT;

D_i — durată (timpul) de întrerupere a utilizatorilor (din momentul dispariției tensiunii până la reconectare) pentru întreruperea i ;

D_{ij} — durată (timpul) de întrerupere a utilizatorilor (din momentul dispariției tensiunii până la reconectare) pentru etapa j a întreruperii i ;

N_t — numărul total al utilizatorilor deserviți;

AD — Annual Demand — consumul anual de energie electrică (fără pierderile din rețeaua electrică) la nivelul OD, egal cu energia distribuită anual.

În aceste calcule, utilizatorii (consumatori, producători, alți operatori) sunt considerați consumatori.

Pentru calculul AIT, valorile ENS și AD trebuie exprimate în aceleași unități de măsură.

Indicatorii SAIFI și SAIDI se vor determina, preferabil/de regulă, pe baza înregistrărilor automate ale întreruperilor la MT și IT, iar la JT se vor estima din calcule.

Indicatorii ENS și AIT se vor calcula numai la IT.

(4) OD are obligația să monitorizeze și să transmită anual la ANRE indicatorii de continuitate, conform tabelelor prezentate în anexele nr. 1 și 2.

Art. 17. — Termenul standard de răspuns la solicitările scrise privind explicarea cauzei întreruperilor este de maximum 10 zile lucrătoare.

SECȚIUNEA a 3-a

Modul de înregistrare a întreruperilor

Art. 18. — (1) În cazul întreruperilor anunțate, se consideră o singură întrerupere chiar dacă în perioada anunțată pentru lucrări utilizatorul a suferit mai multe întreruperi urmate de repuneri sub tensiune provizorii. Durata acestei întreruperi va fi egală cu suma tuturor duratelor întreruperilor lungi de la începutul până la sfârșitul lucrării. Întreruperile scurte produse cu maximum 3 minute înainte sau după o întrerupere lungă nu se contorizează.

(2) În cazul întreruperilor neanunțate, dacă două sau mai multe întreruperi lungi au aceeași cauză și se succed la intervale de timp de maximum 3 minute, acestea vor fi grupate și considerate ca o singură întrerupere echivalentă cu durată egală cu suma duratelor întreruperilor produse separat.

(3) Acolo unde este posibil, înregistrarea se face cu aparate automate de înregistrare.

(4) Toți OD vor prezenta până la data de 30 iunie 2008 planul de montare etapizată a contoarelor de întreruperi, astfel încât cel mai târziu până la data de 30 iunie 2012 să se realizeze dotarea necesară care să permită înregistrarea automată a întreruperilor la MT și IT.

CAPITOLUL VI

Calitatea tehnică a energiei electrice

SECȚIUNEA 1

Calitatea curbei de tensiune

Art. 19. — Pentru caracteristicile tensiunii în PD, prevederile SR EN 50160 reprezintă cerințe minimale. Modul de măsurare a acestora trebuie să fie, de asemenea, conform SR EN 50160. Principalii parametri de calitate sunt prezentați în tabelul de mai jos.

Tabelul nr. 1 – Calitatea curbei de tensiune

Fenomen	Limite admisibile
Limite pentru tensiunea contractuală la MT și IT	Tensiunea contractuală U_c situată în plaja $\pm 5\%$ față de tensiunea nominală
Flicker	$P_{it} \leq 1$, pentru 95% din săptămână
Variații rapide de tensiune în regim normal	$\pm 5\%$ față de tensiunea nominală U_n la JT $\pm 4\%$ față de U_c la MT și IT
Nesimetrie (componenta negativă)– K_n	La JT și MT, $K_n \leq 2\%$, pentru 95% din săptămână; în unele zone se poate atinge 3%; La IT, $K_n \leq 1\%$, pentru 95% din săptămână
Frecvența*)	50 Hz $5 \pm 1\%$ (rețea interconectată) 50 Hz $+ 4/- 6\%$ (rețea izolată)

*) Intră în responsabilitatea OTS.

Art. 20. — Frecvența nominală a SEN este de 50 Hz.

Limitele normate de variație a frecvenței în funcționare sunt:

a) 47,00–52,00 Hz timp de 100% pe an;

b) 49,50–50, 50 Hz timp de 99,5% pe an.

Art. 21. — În PD, în condiții normale de exploatare, valoarea medie efectivă pentru 10 minute a tensiunii furnizate — în 95% din timpul oricărei perioade a unei săptămâni — nu trebuie să aibă o abatere mai mare de $\pm 10\%$ din tensiunea contractuală la MT și IT, respectiv de $\pm 10\%$ din tensiunea nominală la JT.

Art. 22. — (1) Factorul de distorsiune a tensiunii la JT și MT trebuie să fie mai mic sau egal cu 8%.

(2) În condiții normale de funcționare, tensiunile armonice în punctele de delimitare, la JT și MT, nu trebuie să depășească limitele maxime indicate în tabelul nr. 2 timp de 95% din săptămână.

Tabelul nr. 2 — Valorile efective ale armonicilor de tensiune

Armonici impare (% din fundamentală):				Armonici pare (% din fundamentală):	
Nu multiplu de 3		Multiplu de 3			
Rang	Prag	Rang	Prag	Rang	Prag
5	6%	3	5%	2	2%
7	5%	9	1,5%	4	1%
11	3,5%	15 și 21	0,5%	6 la 24	0,5%
13	3%				
17	2%				
19,23,25	1,5%				

(3) Factorul de distorsiune a tensiunii la IT trebuie să fie mai mic sau egal cu 3%.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligațiile OD referitor la reclamațiile privind calitatea tensiunii

Art. 23. — (1) La reclamația scrisă privind calitatea curbei de tensiune, OD va efectua verificări în punctul de delimitare, va analiza și va informa utilizatorul despre rezultatele analizei efectuate și măsurile luate.

(2) Termenul standard de răspuns la reclamații privind nivelul tensiunii este de 15 zile calendaristice, iar pentru alți parametri ai curbei de tensiune este de 30 de zile calendaristice.

(3) Dacă reclamațiile nu se confirmă sau calitatea curbei de tensiune este scăzută din cauza utilizatorului, acesta va plăti pentru contravaloarea costurilor de investigare efectuate de OD. Utilizatorul va fi informat despre acest fapt de OD înainte de începerea verificărilor.

CAPITOLUL VII

Calitatea comercială a serviciului de distribuție

SECȚIUNEA 1

Racordarea la RED

Art. 24. — (1) La solicitarea scrisă a oricărui utilizator al RED, existent sau potențial (neracordat la rețea), OD care deține licența pentru distribuție în zona respectivă este obligat să emită un aviz tehnic de racordare, dacă racordarea nu afectează siguranța SEN prin nerespectarea normelor și reglementărilor tehnice în vigoare.

(2) Termenul pentru emiterea avizului tehnic de racordare este de maximum 30 de zile calendaristice de la înregistrarea cererii (însoțită de documentația completă) pentru racordare la 110 kV, MT sau JT.

(3) Termenul pentru transmiterea ofertei de contract de racordare este de maximum 10 zile calendaristice de la înregistrarea cererii (însoțită de documentația completă).

(4) În cazul în care utilizatorul are receptoare care pot introduce perturbații în rețea, documentația completă presupune și prezentarea măsurilor luate de utilizator pentru limitarea perturbațiilor. Limitele admisibile pentru perturbații vor fi indicate de OD.

SECȚIUNEA a 2-a

Contractarea serviciului de distribuție

Art. 25. — Termenul standard pentru transmiterea contractului de distribuție (oferta OD) este de maximum 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de încheiere a contractului (însoțită de documentația completă).

SECȚIUNEA a 3-a

Compensații acordate de OD pentru nerespectarea termenelor impuse de standard

Art. 26. — (1) În anexa nr. 4 se prezintă compensațiile acordate de OD utilizatorilor, la cererea acestora, formulată în scris, în termen de 10 zile lucrătoare, pentru nerespectarea termenelor.

(2) OD este obligat să plătească aceste compensații în termen de 30 de zile calendaristice de la înregistrarea cererii.

CAPITOLUL VIII

Monitorizarea calității serviciului de distribuție a energiei electrice

SECȚIUNEA 1

Monitorizarea continuității și calității energiei electrice

Art. 27. — (1) Pentru urmărirea continuității și calității energiei electrice, OD realizează monitorizarea acestora într-un număr semnificativ de stații, cu ajutorul unor aparate complexe adecvate. Aparatele de monitorizare trebuie să permită minimum măsurarea, înregistrarea și analizarea următoarelor mărimi referitoare la tensiune: întreruperile tranzitorii, întreruperile scurte și lungi, frecvența, valoarea efectivă a tensiunii, golurile de tensiune, supratensiunile temporare la frecvența industrială (50 Hz) între faze și pământ sau între faze (voltage swells), fenomenul de flicker, variațiile rapide și lente de tensiune, armonicile, interarmonicile, factorul de distorsiune armonică, nesimetria sistemului trifazat de tensiuni. De asemenea, aparatele trebuie să permită înregistrarea și măsurarea curenților (unda fundamentală și armonicile).

(2) În anul 2008, fiecare OD titular de licență cu contract de concesiune va monitoriza minimum 5 stații în care, din informațiile prealabile, există probleme. Monitorizarea valorii efective a tensiunii este necesară în toate stațiile. Ulterior, se va extinde aria monitorizărilor, în primul rând pentru monitorizarea calității energiei electrice. Pentru a se putea determina o serie de indicatori anuali de performanță, prin eșantionare, aparatele se vor monta în anumite stații reprezentative și se pot muta după minimum un an.

(3) Suplimentar, OD trebuie să se doteze cu un număr suficient de aparate de monitorizare portabile cu aceleași performanțe, pentru rezolvarea reclamațiilor primite de la utilizatori referitoare la calitatea energiei electrice. Costurile

legate de monitorizare revin utilizatorului, dacă parametrii sunt în limitele admisibile sau calitatea energiei electrice este scăzută din cauza utilizatorului, respectiv OD, în caz contrar.

(4) Toate aparatele de monitorizare trebuie să fie suficient de precise, cu respectarea standardelor internaționale de măsurare (SR EN 61000-4-30), și capabile să efectueze măsurători minimum conform limitelor stabilite de SR EN 50160, pentru a putea utiliza înregistrările și în relațiile juridice ale OD cu alte entități, ținându-se cont de prevederile din contracte.

(5) Pentru a putea determina indicatorii de continuitate din rețea, OD vor instala contoare de întreruperi, care să poată înregistra toate tipurile de întreruperi (tranzitorii, scurte sau lungi). Până la 31 martie 2008, fiecare OD titular de licență cu contract de concesiune va instala minimum 100 de contoare de întreruperi. Ceilalți OD vor instala minimum 3 contoare de întreruperi.

(6) Utilizatorul poate să monteze la el, pe cheltuiala sa, un contor de întreruperi, care să-i permită să înregistreze întreruperile pe care le-a suferit sau, preferabil, un aparat complex de monitorizare. Dacă tipul de aparat este unul acceptat de OD, iar locul de amplasare a acestuia, montarea, sigilarea, programarea și extragerea de informații din memoria aparatului de monitorizare au fost stabilite de comun acord între părți, indicațiile acestuia vor fi folosite în relațiile dintre OD și utilizator.

SECȚIUNEA a 2-a

Urmărirea și înregistrarea indicatorilor de performanță

Art. 28. — Pentru înregistrarea sesizărilor și reclamațiilor utilizatorilor RED, fiecare OD va organiza:

- un centru de relații cu clienții, prevăzut cu registratură;
- un serviciu permanent de voce și date (telefon, fax, poștă electronică).

Art. 29. — (1) Fiecare sesizare se va înregistra, iar cel care a făcut sesizarea va primi un număr de înregistrare. Orice sesizare ulterioară se va referi la numărul de înregistrare.

(2) Termenul standard de răspuns la aceste sesizări, altele decât cele prevăzute explicit în prezentul document, este de 30 de zile calendaristice.

Art. 30. — Pentru urmărirea indicatorilor de performanță prevăzuți în prezentul standard de performanță, OD va asigura urmărirea lor prin compartimentele sale specializate, pe baza unor proceduri interne.

Art. 31. — Informațiile privind indicatorii de performanță prevăzuți în prezentul standard de performanță vor fi transmise anual pentru analiză la autoritatea competentă până la sfârșitul primului trimestru al anului următor sau la alte termene, la solicitarea autorității competente.

Art. 32. — (1) OD vor transmite anual la ANRE rapoarte privind performanțele realizate referitoare la calitatea energiei electrice, comparativ cu standardele impuse.

(2) Se vor prezenta datele înregistrate din stațiile monitorizate referitoare la: numărul de întreruperi tranzitorii, scurte și lungi, golurile de tensiune, frecvența, tensiunea, armonicile, factorul de distorsiune armonică, nesimetria sistemului trifazat de tensiuni de secvență negativă etc, conform tabelului nr. 3. Dacă aparatul de monitorizare are un soft care elaborează automat un protocol al mărimilor înregistrate, pe o durată de minimum un trimestru, acesta se prezintă ca atare. De asemenea, se vor prezenta detalii ale acțiunilor de remediere întreprinse în urma acțiunilor de monitorizare. În paralel, OD vor prezenta anual ANRE rapoarte privind reclamațiile clienților referitoare la continuitatea și calitatea energiei electrice, modul de soluționare și timpul în care li s-a răspuns.

Tabelul nr. 3 — Principali parametri tehnici de calitate a energiei electrice raportați anual

Parametri tehnici de calitate	Stația 1 (nume, tensiunea)	Stația 2 (nume, tensiunea)	...
Numărul de întreruperi tranzitorii			
Numărul de întreruperi scurte			
Numărul de întreruperi lungi			
Numărul de goluri de tensiune			
Frecvența medie (Hz)			
Tensiunea medie (V sau kV)			
Depășiri ale limitelor normale de variație a tensiunii (valoare %, nr. săptămâni)			
Depășiri ale limitelor normale pentru variațiile rapide de tensiune (număr anual)			
Supratensiuni temporare la frecvența industrială între faze și pământ (valoare %, nr. săptămâni)			
Depășirea valorii normale de flicker, pe termen lung (nr. săptămâni)			
Depășirea valorii maxime a armonicii 2 (% din fundamentală, nr. săptămâni)			
Depășirea valorii maxime a armonicii 3 (% din fundamentală, nr. săptămâni)			
.....			
Depășirea valorii maxime a armonicii 25 (% din fundamentală, nr. săptămâni)			
Depășirea factorului de distorsiune armonică (valoare %, nr. săptămâni)			
Depășirea factorului de nesimetrie de secvență negativă (valoare %, nr. săptămâni)			

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 33. — Cerințele standardului de performanță referitoare la asigurarea continuității în alimentare și la calitatea tehnică a energiei electrice reprezintă condiții minime pe care OD le asigură consumatorilor de energie electrică. Această prevedere va fi stipulată în avizul tehnic de racordare, dacă părțile nu convin alte valori, în condițiile art. 34.

Art. 34. — La solicitarea unui utilizator cu o putere aprobată de cel puțin 100 kVA, OD este obligat să negocieze includerea în contractul de distribuție a unor prevederi speciale referitoare la continuitatea alimentării și/sau calitatea tehnică a energiei electrice, suplimentare nivelurilor minime stabilite prin prezentul standard de performanță, convenind obligațiile tehnice și financiare care revin părților, cu evidențierea acestora în anexa nr. 6 la contractul de distribuție (Condiții specifice).

Art. 35. — (1) Fenomenele prezentate în continuare sunt aleatorii, imprevizibile și necontrolabile. OD este exonerat de orice răspundere privind aceste fenomene. În consecință, utilizatorul trebuie să-și ia toate măsurile necesare de protecție.

(2) Microîntreruperile sunt întreruperi tranzitorii sau goluri de tensiune cu o durată de maximum 1 s.

(3) Deformarea curbei sinusoidale de curent la consumatori este, în general, produsă de receptoarele neliniare ale consumatorilor. OD va urmări și va adopta împreună cu consumatorii măsuri de limitare a armonicilor.

(4) În rețelele electrice pot apărea supratensiuni tranzitorii (de impuls) în raport cu pământul, de origine atmosferică sau de comutație. Protecția contra supratensiunilor tranzitorii trebuie asigurată din faza de proiectare (prevederea de paratrăsnete, descărcătoare etc.) atât la OD, cât și la utilizator. Pe baza unei analize de risc, utilizatorii trebuie să-și ia toate măsurile necesare de protecție.

Art. 36. — (1) OD face publice (prin publicare pe site, afișare la sediu etc.) în fiecare an informațiile privind monitorizarea continuității și calității comerciale (anexele nr. 1, 2 și 3).

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului standard de performanță, indicatorii publicați trebuie păstrați pe site, pentru a putea urmări evoluția pe o perioadă de minimum 5 ani.

(3) OD va asigura păstrarea datelor necesare calculării indicatorilor de performanță pe o durată de 7 ani.

(4) OD face publice (prin publicare pe site, afișare la sediu, mass-media etc.) obligațiile care îi revin prin prezentul standard de performanță, inclusiv prevederile art. 15, respectiv anexa nr. 4.

(5) Până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, OD trebuie să publice pe site-ul său obiectivele propuse pentru anul în curs.

(6) În anexele nr. 1, 2 și 3 și în tabelul nr. 3 se prezintă datele pe care OD trebuie să le transmită anual la ANRE privind monitorizarea continuității, calității tehnice și calității comerciale.

Art. 37. — (1) Prin excepție de la prevederile prezentului standard de performanță, în perioada aplicării experimentale, respectiv până la data de 31 decembrie 2008, OD vor monitoriza și vor transmite trimestrial la ANRE datele prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 3.

(2) Începând cu anul 2009 datele se vor transmite anual la ANRE cel mai târziu până la sfârșitul primului trimestru al anului următor.

(3) Până la data de 31 decembrie 2008, OD realizează monitorizarea situațiilor de depășire a termenelor pentru care ar trebui plătite compensații. Rezultatele monitorizării se vor transmite la ANRE și, de asemenea, se vor prezenta pe site-ul OD.

(4) Compensațiile prevăzute în anexa nr. 4 se vor acorda începând cu anul 2009.

Art. 38. — Prezentul standard de performanță anulează toate prevederile contrare privind performanțele serviciului de distribuție din alte standarde și reglementări în vigoare.

Art. 39. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul standard de performanță.

*ANEXA Nr. 1
la standardul de performanță*

INDICATORI DE CONTINUITATE

Nr.	Indicator	Cauza întreruperii	Rural/ Urban	Tipul utiliza- torului*	Nivelul tensiunii	Valoare realizată anual
1	SAIFI	a. întreruperi planificate	rural	toți	JT	
2	SAIFI	a. întreruperi planificate	rural	toți	MT	
3	SAIFI	a. întreruperi planificate	rural	toți	IT	
4	SAIFI	a. întreruperi planificate	urban	toți	JT	
5	SAIFI	a. întreruperi planificate	urban	toți	MT	
6	SAIFI	a. întreruperi planificate	urban	toți	IT	
7	SAIFI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	rural	toți	JT	
8	SAIFI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	rural	toți	MT	
9	SAIFI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	rural	toți	IT	
10	SAIFI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	urban	toți	JT	
11	SAIFI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	urban	toți	MT	
12	SAIFI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	urban	toți	IT	
13	SAIFI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	rural	toți	JT	
14	SAIFI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	rural	toți	MT	
15	SAIFI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	rural	toți	IT	
16	SAIFI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	urban	toți	JT	
17	SAIFI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	urban	toți	MT	
18	SAIFI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	urban	toți	IT	
19	SAIFI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	rural	toți	JT	
20	SAIFI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	rural	toți	MT	
21	SAIFI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	rural	toți	IT	
22	SAIFI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	urban	toți	JT	
23	SAIFI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	urban	toți	MT	
24	SAIFI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	urban	toți	IT	
25	SAIDI	a. întreruperi planificate	rural	toți	JT	

Nr.	Indicator	Cauza întreruperii	Rural/ Urban	Tipul utiliza- torului*	Nivelul tensiunii	Valoare realizată anual
26	SAIDI	a. întreruperi planificate	rural	toți	MT	
27	SAIDI	a. întreruperi planificate	rural	toți	IT	
28	SAIDI	a. întreruperi planificate	urban	toți	JT	
29	SAIDI	a. întreruperi planificate	urban	toți	MT	
30	SAIDI	a. întreruperi planificate	urban	toți	IT	
31	SAIDI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	rural	toți	JT	
32	SAIDI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	rural	toți	MT	
33	SAIDI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	rural	toți	IT	
34	SAIDI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	urban	toți	JT	
35	SAIDI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	urban	toți	MT	
36	SAIDI	b. întreruperi neplanificate cauzate de forța majoră	urban	toți	IT	
37	SAIDI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	rural	toți	JT	
38	SAIDI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	rural	toți	MT	
39	SAIDI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	rural	toți	IT	
40	SAIDI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	urban	toți	JT	
41	SAIDI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	urban	toți	MT	
42	SAIDI	c. întreruperi neplanificate cauzate de utilizatori*	urban	toți	IT	
43	SAIDI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	rural	toți	JT	
44	SAIDI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	rural	toți	MT	
45	SAIDI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	rural	toți	IT	
46	SAIDI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	urban	toți	JT	
47	SAIDI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	urban	toți	MT	
48	SAIDI	d. întreruperi neplanificate, exclusiv întreruperile de la punctele b și c	urban	toți	IT	
49	ENS	toate cauzele	cumulat	cumulat	IT	
50	AIT	toate cauzele	cumulat	cumulat	IT	
51	Număr de utilizatori deserviți	N/A	rural	toți	JT	
52	Număr de utilizatori deserviți	N/A	rural	toți	MT	
53	Număr de utilizatori deserviți	N/A	rural	toți	IT	
54	Număr de utilizatori deserviți	N/A	urban	toți	JT	
55	Număr de utilizatori deserviți	N/A	urban	toți	MT	
56	Număr de utilizatori deserviți	N/A	urban	toți	IT	

* Pentru aceste calcule, în noțiunea de utilizator se înglobează consumatorii, locurile de producție și alți operatori racordați în rețea.

MONITORIZAREA ÎNTRERUPERILOR DE LUNGĂ DURATĂ

Nr. crt.	Indicatori de performanță	Valoare realizată lunar/anual													
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Anual	
1	Numărul de întreruperi planificate în mediul urban	JT													
		MT													
		IT													
2	Numărul de întreruperi planificate în mediul rural	JT													
		MT													
		IT													
3	Numărul de întreruperi planificate în mediul urban pentru care restabilirea alimentării cu energie electrică s-a realizat în timpul planificat anunțat	JT													
		MT													
		IT													
4	Numărul de întreruperi planificate în mediul rural pentru care restabilirea alimentării cu energie electrică s-a realizat în timpul planificat anunțat	JT													
		MT													
		IT													
5	Durata medie* a unei întreruperi planificate în mediul urban	JT													
		MT													
		IT													
6	Durata medie* a unei întreruperi planificate în mediul rural	JT													
		MT													
		IT													
7	Numărul de întreruperi neplanificate în mediul urban	JT													
		MT													
		IT													
8	Numărul de întreruperi neplanificate în mediul rural	JT													
		MT													
		IT													
9	Numărul de întreruperi neplanificate cu durata mai mică de 12 ore, pentru mediul urban	JT													
		MT													
		IT													
10	Numărul de întreruperi neplanificate cu durata mai mică de 24 ore, pentru mediul rural	JT													
		MT													
		IT													
11	Durata medie* a unei întreruperi neplanificate în mediul urban	JT													
		MT													
		IT													
12	Durata medie* a unei întreruperi neplanificate în mediul rural	JT													
		MT													
		IT													

* Durata medie reprezintă media aritmetică.

INDICATORI DE CALITATE COMERCIALĂ

Nr. crt.	Indicator	Tip/loc de utilizare*)	Nivelul de tensiune	Trim. 1	Trim. 2	Trim. 3	Trim. 4	Anual
1.	Numărul de cereri de racordare la rețea	toți	toate					
2.	Timpul mediu**) de emitere a avizelor tehnice de racordare	toți	toate					
3.	Numărul de cereri de racordare nesoluționate prin emiterea unui ATR	toți	toate					
4.	Numărul de cereri de racordare la care nu s-a răspuns în termenul stabilit în standard	toți	toate					
5.	Numărul de cereri de contracte de racordare	toți	toate					
6.	Numărul de cereri de contracte de racordare	casnici	JT					
7.	Numărul de cereri de contracte de racordare	mici consumatori	JT					
8.	Numărul de cereri de contracte de racordare	mari consumatori	JT					
9.	Numărul de cereri de contracte de racordare	casnici	MT					
10.	Numărul de cereri de contracte de racordare	mici consumatori	MT					
11.	Numărul de cereri de contracte de racordare	mari consumatori	MT					
12.	Numărul de cereri de contracte de racordare	mari consumatori	IT					
13.	Numărul de contracte de racordare realizate	toți	toate					
14.	Timpul mediu**) de încheiere a contractelor de racordare	toți	toate					
15.	Numărul de cereri de contracte de racordare nefinalizate/nesoluționate	toți	toate					
16.	Numărul de cereri de contracte de racordare la care nu s-a răspuns în termenul stabilit în standard	toți	toate					
17.	Numărul de cereri de contracte pentru serviciul de distribuție***)	toți	toate					
18.	Numărul de cereri de contracte pentru serviciul de distribuție***)	casnici	JT					
19.	Numărul de cereri de contracte pentru serviciul de distribuție***)	mici consumatori	JT					
20.	Numărul de cereri de contracte pentru serviciul de distribuție***)	mari consumatori	JT					
21.	Numărul de cereri de contracte pentru serviciul de distribuție***)	casnici	MT					
22.	Numărul de cereri de contracte pentru serviciul de distribuție***)	mici consumatori	MT					
23.	Numărul de cereri de contracte pentru serviciul de distribuție***)	mari consumatori	MT					
24.	Numărul de cereri de contracte pentru serviciul de distribuție***)	mari consumatori	IT					
25.	Timpul mediu**) de încheiere a contractelor pentru serviciul de distribuție***)	toți	JT					
26.	Timpul mediu de încheiere a contractelor pentru serviciul de distribuție***)	toți	MT					
27.	Timpul mediu** de încheiere a contractelor pentru serviciul de distribuție***)	mari consumatori	IT					

Nr. crt.	Indicator	Tip/loc de utilizare*)	Nivelul de tensiune	Trim. 1	Trim. 2	Trim. 3	Trim. 4	Anual
28.	Numărul de reclamații referitoare la racordare	toți	toate					
29.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la racordare	toți	JT					
30.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la racordare	toți	MT					
31.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la racordare	mari consumatori	IT					
32.	Numărul de reclamații primite referitoare la nivelul de tensiune	toți	toate					
33.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la nivelul de tensiune	toți	JT					
34.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la nivelul de tensiune	toți	MT					
35.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la nivelul de tensiune	mari consumatori	IT					
36.	Numărul de reclamații primite referitoare la alți parametri de calitate a curbei de tensiune (în afară de nivelul de tensiune)	toți	toate					
37.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la alți parametri de calitate a curbei de tensiune (în afară de nivelul de tensiune)	toți	JT					
38.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la alți parametri de calitate a curbei de tensiune (în afară de nivelul de tensiune)	toți	MT					
39.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile referitoare la alți parametri de calitate a curbei de tensiune (în afară de nivelul de tensiune)	mari consumatori	IT					
40.	Numărul de consumatori deconectați pentru neplată	toți	JT					
41.	Numărul de consumatori deconectați pentru neplată	toți	MT					
42.	Numărul de consumatori deconectați pentru neplată	mari consumatori	IT					
43.	Numărul de reclamații scrise pe alte teme decât cele la care se referă explicit prezentul standard	toți	JT					
44.	Numărul de reclamații scrise pe alte teme decât cele la care se referă explicit prezentul standard	toți	MT					
45.	Numărul de reclamații scrise pe alte teme decât cele la care se referă explicit prezentul standard	mari consumatori	IT					
46.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile scrise pe alte teme decât cele la care se referă explicit prezentul standard	toți	JT					
47.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile scrise pe alte teme decât cele la care se referă explicit prezentul standard	toți	MT					
48.	Timpul mediu**) de răspuns la reclamațiile scrise pe alte teme decât cele la care se referă explicit prezentul standard	mari consumatori	IT					
49.	Numărul de consumatori al căror contor nu este citit o dată la 6 luni	toți	JT					
50.	Numărul de consumatori al căror contor nu este citit lunar	toți	MT					
51.	Numărul de consumatori al căror contor nu este citit lunar	mari consumatori	IT					

*) Loc de consum sau de consum/producere a energiei electrice.

**) Timpul mediu reprezintă valoarea medie aritmetică.

***) Contracte noi, schimbarea soluției de racordare, schimbarea furnizorului etc.

COMPENSAȚII
acordate de OD utilizatorilor pentru nerespectarea termenelor*)

Nr. crt.	Serviciu	Nivelul performanței	Compensații acordate în cazul nerespectării termenelor	
			Persoane juridice	Persoane fizice
1.	Restabilirea alimentării după o întrerupere neplanificată	12 ore — urban 24 de ore — rural, în cond. meteo normale; 72 de ore — în cond. meteo deosebite	300 RON/depășire la 110 kV; 100 RON/depășire la MT; 30 RON/depășire la JT; Suplimentar: 100 RON/fiecare 6 ore la 110 kV; 40 RON/fiecare 12 ore la MT; 20 RON/fiecare 12 ore la JT Maximum: 700 RON la 110 kV; 200 RON la MT; 100 RON la JT	300 RON/depășire la 110 kV; 100 RON/depășire la MT; 30 RON/depășire la JT Suplimentar: 100 RON/fiecare 6 ore la 110 kV; 40 RON/fiecare 12 ore la MT; 20 RON/fiecare 12 ore la JT Maximum: 700 RON la 110 kV; 200 RON la MT; 100 RON la JT
2.	Restabilirea alimentării după o întrerupere planificată	12 ore — urban; 16 ore — rural	150 RON/depășire la 110 kV; 50 RON/depășire la MT; 15 RON/depășire la JT;	150 RON/depășire la 110 kV; 50 RON/depășire la MT; 15 RON/depășire la JT
3.	Emiterea avizului tehnic de racordare	30 de zile calendaristice	100 RON la 110 kV; 70 RON la JT și MT	100 RON la 110 kV; 30 RON la JT și MT
4.	Transmiterea ofertei de contract de racordare	10 zile calendaristice	100 RON la 110 kV; 70 RON la JT și MT	100 RON la 110 kV; 30 RON la JT și MT
5.	Transmiterea ofertei de contract de distribuție	15 zile lucrătoare	100 RON la 110 kV; 70 RON la JT și MT	100 RON la 110 kV; 30 RON la JT și MT
6.	Răspuns la solicitările scrise privind explicarea cauzei întreruperilor	10 zile lucrătoare	100 RON la 110 kV; 50 RON la JT și MT	200 RON la 110 kV; 50 RON la JT și MT
7.	Răspuns la reclamațiile scrise privind nivelul tensiunii, conform art. 23 din standard	15 zile calendaristice	200 RON la 110 kV; 100 RON la JT și MT	200 RON la 110 kV; 50 RON la JT și MT
8.	Răspuns la reclamațiile scrise privind parametrii tensiunii, alții decât nivelul tensiunii, conform art. 23 din standard	30 de zile calendaristice	200 RON la 110 kV; 100 RON la JT și MT	200 RON la 110kV; 50 RON la JT și MT
9.	Răspuns la reclamațiile scrise referitoare la alte cauze decât cele trecute explicit în prezentul standard	30 de zile calendaristice	70 RON la 110 kV; 50 RON la JT și MT	70 RON la 110 kV; 30 RON la JT și MT
10.	Reconectarea la rețea din momentul anunțării OD de către utilizator/furnizor despre efectuarea plății	2 zile lucrătoare	200 RON la 110 kV; 100 RON la JT și MT	200 RON la 110 kV; 70 RON la JT și MT

*) În măsura în care termenele se modifică prin reglementări sau alte acte normative, se vor considera noile termene.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**pentru stabilirea modului de comercializare a energiei electrice produse din surse regenerabile de energie în unități de producție calificate pentru producții prioritare**

Având în vedere procesul-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 1 noiembrie 2007 și referatul de aprobare întocmit de Departamentul piață de energie electrică, în temeiul art. 9 alin. (2) și (8), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și n) și al art. 66 alin. (1) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor din contractele-cadru aprobate prin ordinele președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 11/2007 și nr. 29/2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Producătorii de energie electrică deținători de centrale hidroelectrice cu puteri instalate de cel mult 10 MW, calificate pentru producție prioritare necontrolabilă/controlabilă, care nu beneficiază, potrivit legii, de schema de susținere prin certificate verzi, pot vinde energia electrică produsă la prețul reglementat de:

- a) 140,24 lei/MWh pentru orele de noapte;
- b) 229,87 lei/MWh pentru orele de zi.

(2) Orele de zi sunt cele cuprinse în intervalul 7,00—22,00, iar orele de noapte sunt cele cuprinse în intervalul 22,00—7,00.

Art. 2. — Producătorii de energie electrică deținători de unități de producere calificate pentru producție prioritare necontrolabilă/controlabilă, care beneficiază, potrivit legii, de schema de susținere prin certificate verzi, pot vinde energia electrică produsă la prețul reglementat de 132 lei/MWh.

Art. 3. — (1) Furnizorul care furnizează energie electrică la consumatorii captivi are obligația de a achiziționa energia electrică produsă din surse regenerabile de energie, la solicitarea producătorilor deținători de unități de producție calificate pentru producție prioritare necontrolabilă situate în zona delimitată de licența de furnizare, la prețurile reglementate menționate la art. 1 sau la art. 2, după caz.

(2) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei stabilește pentru producătorii de energie electrică deținători de unități de producție calificate pentru producție

prioritară controlabilă cantitățile și cumpărătorii energiei electrice produse la prețurile reglementate menționate la art. 1 sau la art. 2, după caz.

Art. 4. — Producătorii de energie electrică care dețin unități de producție calificate pentru producție prioritare vor transmite lunar la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei informațiile necesare în procesul de monitorizare sub forma stabilită de aceasta.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 52/2005 pentru stabilirea prețurilor la energia electrică vândută de producătorii hidroelectrice care nu dețin contracte de portofoliu și la cea vândută de producătorii care beneficiază, potrivit legii, de sistemul de promovare a energiei produse din surse regenerabile de energie, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.178 din 27 decembrie 2005.

Art. 6. — Titularii de licență menționați la art. 1, 2 și la art. 3 alin. (1) vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Oprea

București, 1 noiembrie 2007.
Nr. 44.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE**privind susținerea examenului pentru atribuirea calității de consultant fiscal –
sesiunea decembrie 2007**

În baza prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 9 octombrie 2007, hotărăște:

Art. 1. — (1) Examenul de atribuire a calității de consultant fiscal va avea loc în municipiul București, în zilele de 8—9 decembrie 2007.

(2) Locul de desfășurare a examenului se va publica pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali până la data de 30 noiembrie 2007.

Art. 2. — Examenul va fi susținut din tematica de examen prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre și va consta într-o probă scrisă sub formă de test grilă.

Art. 3. — Înscrierile la examen se fac în perioada 5—16 noiembrie 2007 pe site-ul www.ccfiscali.ro și transmiterea

dosarelor prin servicii poștale cu confirmare de primire pe adresa str. Lucrețiu Pătrășcanu nr.10, sectorul 3, București (Școala de Finanțe Publice și Vamă).

Art. 4. — Colectivul pentru organizarea și desfășurarea examenului de atribuire a calității de consultant fiscal și comisiile de examinare și de soluționare a contestațiilor vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 5. — Prezenta hotărâre va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Daniel Chițoiu

București, 1 noiembrie 2007.
Nr. 6.

ANEXĂ**TEMATICA DE EXAMEN
decembrie 2007****1. Noțiuni generale de drept comercial:**

- faptele de comerț;
- noțiuni;
- caracteristici;
- comercianții;
- noțiunea și categoriile de comercianți;
- calitatea de comerciant;
- condițiile de exercitare a activității comerciale;
- obligațiile profesionale ale comercianților;
- fondul de comerț;
- auxiliarii comercianților;
- formele de organizare;
- reorganizările, fuziunile, divizările și lichidările.

2. Noțiuni generale privind finanțele publice și principiile directivei europene:

— cadrul general și procedurile privind formarea, administrarea, angajarea și utilizarea fondurilor publice, precum și responsabilitățile instituțiilor publice implicate în procesul bugetar;

— principiile fiscalității.

3. Impozitul pe profit:

- contribuabili și sfera de cuprindere;
- contribuabili scutiți de la plata impozitului pe profit;
- determinarea profitului impozabil pentru organizațiile nonprofit;
- determinarea bazei de calcul a impozitului (venituri supuse impozitării, venituri neimpozabile, cheltuieli aferente

veniturilor realizate, cheltuieli care se deduc limitat, cheltuieli nedeductibile, amortizare fiscală);

- rezerve și provizioane fiscale;
- reguli fiscale privind reorganizările juridice (fuziuni, divizări, divizări parțiale, schimburi de titluri de participare), în context transfrontalier;
- reguli fiscale aplicabile dividendelor distribuite de filiale din state membre ale Uniunii Europene persoanelor juridice române, societăți-mamă, respectiv sediilor permanente din România ale persoanelor juridice străine din state membre ale Uniunii Europene, societăți-mamă;
- termene de plată și de declarare a impozitului;
- facilități fiscale;
- aspecte fiscale internaționale (sediul permanent);
- reguli speciale de determinare a profitului impozabil;
- impunerea persoanelor juridice străine care realizează venituri din sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română.

4. Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor:

- definiția microîntreprinderii;
- condițiile pe care trebuie să le întrunească o microîntreprindere și procedura de formulare a opțiunii pentru acest sistem de impunere;
- cota de impozitare;
- determinarea bazei impozabile (veniturile care se scad din baza impozabilă);
- termenul de plată;

— impunerea asocierilor cu persoanele fizice.

5. Impozitul pe venit:

— contribuabili și sfera de cuprindere;
— categorii de venituri impozabile;
— venituri neimpozabile;
— cote de impozit;
— determinarea bazei de calcul a impozitului pe categorii de venit;

— plăți anticipate în contul impozitului pe venit;
— obligațiile plătitorilor de venituri și ale contribuabililor;
— venitul net anual impozabil;
— venituri supuse impozitului final cu reținere la sursă;
— termene de plată;
— aspecte fiscale internaționale;
— reguli privind asociațiile fără personalitate juridică.

6. Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România:

— contribuabili;
— sfera de cuprindere a impozitului;
— venituri impozabile obținute din România;
— scutiri;
— coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri;
— certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți;
— impozitul pe reprezentanțe (cuantum, termen de plată și depunerea declarației fiscale);

— principiile privind impunerea veniturilor din economii obținute din România de persoanele fizice rezidente în alte state membre ale Uniunii Europene; definiția beneficiarului efectiv; definiția agentului plătitor, definiția plății dobânzilor, eliminarea dublei impuneri în cazul plăților din dobânzi primite de la rezidenți români din Austria, Luxemburg și Belgia, care au perioadă de tranziție în ceea ce privește aplicarea schimbului automat de informații;

— principiile prevăzute în aplicarea reținerii la sursă a impozitelor asupra redevențelor și dobânzilor primite/plătite între întreprinderi asociate rezidente în state membre ale Uniunii Europene; definiția dobânzilor și redevențelor, definiția întreprinderilor asociate, reguli tranzitorii în aplicarea prevederilor legate de impunere a redevențelor și dobânzilor la întreprinderile asociate.

7. Impozitul pe proprietate și taxele locale:

— baza de impozitare;
— contribuabili;
— mod de calcul;
— termene de plată;
— facilități fiscale acordate;
— modul de declarare a proprietăților.

8. Taxa pe valoarea adăugată:

— sfera de aplicare;
— persoane impozabile;
— operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată;
— locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată;
— faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată;
— baza de impozitare;
— cote de taxă pe valoarea adăugată;
— operațiuni scutite;
— regimul deducerilor;
— persoanele obligate la plata taxei pe valoarea adăugată;

— obligații;

— regimuri speciale pentru: întreprinderi mici, agenții de turism, bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități; aurul de investiții; persoanele impozabile nestabile în Comunitatea Europeană, care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile;

— măsuri de simplificare;

— răspunderea pentru plata taxei pe valoarea adăugată;

— dispoziții tranzitorii.

9. Accizele:

— accize armonizate (sfera de aplicare, modalități de calcul);
— regimul de antrepozitare fiscală (definiții, fapt generator, exigibilitate, eliberare pentru consum, deplasarea produselor în regim suspensiv, documente fiscale utilizate);

— circulația intracomunitară a produselor accizabile armonizate (operator înregistrat și neînregistrat, vânzarea la distanță);

— scutiri de la plata accizelor (pentru alcool, produse energetice și electricitate);

— sistemul de marcarea a unor produse accizabile;

— accize nearmonizate (sfera de aplicare, modalități de calcul, plătitori, exigibilitatea și plata accizelor la bugetul de stat).

10. Taxele vamale:

— tariful vamal și clasificarea tarifară a mărfurilor;

— originea mărfurilor (originea nepreferențială și originea preferențială);

— regimuri suspensive și regimuri vamale economice (tranzit, antrepozitare vamală, perfecționare activă, transformare sub control vamal, admitere temporară, perfecționare pasivă);

— datoria vamală (garantarea cuantumului datoriei vamale, nașterea datoriei vamale, stingerea datoriei vamale, rambursarea și remiterea drepturilor);

— categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale.

11. Contabilitate:

— obligațiile ce revin, potrivit legii, persoanelor juridice, pe linia organizării și conducerii contabilității;

— contabilitatea activelor, datoriilor și a capitalurilor proprii;

— contabilitatea veniturilor, cheltuielilor și a rezultatului exercițiului financiar;

— forma și conținutul situațiilor financiare anuale.

12. Sancțiuni și căi de contestare:

— sancționarea contravențiilor la legislația fiscală;

— contestarea sancțiunilor aplicate de organul fiscal, precum și a deciziilor de impunere.

13. Aspecte privind procedura fiscală:

— principii generale de conduită în administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

— creditorii fiscali, debitorii, plătitorii ai obligațiilor fiscale;

— domiciliul fiscal;

— competența organului fiscal, actele emise de organele fiscale, administrarea și aprecierea probelor;

— înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite, taxe și contribuții;

— obligația de a depune declarații fiscale, conținutul declarației fiscale, termene de declarare, corectarea declarațiilor fiscale și sancțiuni pentru nedepunerea acestora;

— procedura de stabilire a impozitelor și taxelor;

— procedura de colectare a creanțelor fiscale;

— soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale;

— inspecția fiscală.

BIBLIOGRAFIE

1. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
2. Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;
3. Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare;
4. Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
5. Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent, cu modificările și completările ulterioare;
6. Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale;
7. Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
8. Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
9. Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare;
10. Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României;
11. Codul civil, cu modificările și completările ulterioare;
12. Codul comercial, cu modificările și completările ulterioare;
13. Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice;
14. Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
15. Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
16. Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare;
17. Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare;
18. Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
19. Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală;
20. Hotărârea Guvernului nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu modificările și completările ulterioare;
21. Hotărârea Guvernului nr. 1.766/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent;
22. Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.798/1998 pentru aprobarea formularisticii referitoare la aplicarea convențiilor de evitare a dublei impuneri și stabilirea competențelor privind semnarea acestor formulare;
23. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 94/2006 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și a instrucțiunilor de completare a acestora în vederea îndeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate;
24. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.329/2004 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație privind sediile secundare”;
25. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 262/2007 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor;
26. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 419/2007 pentru aprobarea procedurii de schimbare a sediului social, precum și pentru aprobarea formularului „Decizie de înregistrare a sediului social și a domiciliului fiscal”;
27. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 273/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”;
28. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 36/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (301) „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”;
29. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 537/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri”;
30. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 80/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat”, cod 14.13.01.01/a, cu modificările și completările ulterioare;
31. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 35/2005 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor 101 „Declarație privind impozitul pe profit”, 120 „Decont privind accizele” și 130 „Decont privind impozitul la țigăie și la gazele naturale din producția internă”, cu modificările și completările ulterioare;
32. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 185/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.
33. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 273/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Certificat de atestare a calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA”;
34. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.224/2006 pentru aprobarea unor proceduri privind înregistrarea și gestiunea persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA;
35. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 967/2005 privind aprobarea Metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, cu modificările și completările ulterioare;
36. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 179/2007 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată;
37. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 616/2007 pentru aprobarea Normelor privind aplicarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. j), k), l) și m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și la art. X și XI din Acordul dintre România și Statele Unite ale Americii privind statutul forțelor Statelor Unite ale Americii în România, semnat la Washington la 30 octombrie 2001, ratificat prin Legea nr. 260/2003;
38. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.216/2006 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate, prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
39. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.217/2006 privind organizarea evidenței în scopul taxei pe valoarea adăugată, conform art. 156 alin. (1)–(3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare;
40. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.218/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare;

41. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.219/2006 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea procedurii și a condițiilor de autorizare a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

42. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.220/2006 pentru aprobarea Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată și a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. d) și la art. 199 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

43. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.221/2006 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate, prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

44. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) — i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

45. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 257/2007 privind Procedura pentru aprobarea perioadei fiscale semestriale/ anuale pentru persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA;

46. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 523/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene;

47. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 530/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității;

48. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 155/2007 privind aplicarea măsurilor de simplificare pentru lucrările de construcții-montaj prevăzute la art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

49. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 500/2007 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare a certificatului de amânare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată și de eliberare a garanției pentru importurile de bunuri;

50. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.692/2007 pentru aprobarea Normelor privind restituirea taxei pe valoarea

adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Comunitate;

51. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3/2007 privind Procedura de solicitare a certificatului de înregistrare în scopuri de TVA pentru comercianții care se înregistrează în scopuri de TVA de la înființare;

52. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.429/2007 pentru aprobarea competenței de administrare a unor categorii de contribuabili de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București;

53. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 110/2007 privind aprobarea Procedurii de gestionare a documentelor administrative de însoțire, întocmite în cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, cu modificările și completările ulterioare;

54. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 420/2007 privind aprobarea Procedurii de restituire a accizelor plătite de către utilizatorii produselor supuse accizelor armonizate, pentru care se acordă scutire indirectă;

55. Ordinul ministrului economiei și finanțelor și al ministrului justiției nr. 330/1.357/C/2007 privind procedura de încasare și virare, precum și obligațiile declarative privind impozitul pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;

56. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 522/2007 pentru aprobarea Precizărilor de aplicare a unor prevederi de la titlul VII „Accize și alte taxe speciale” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare;

57. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.157/2006 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent;

58. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 526/2004 privind procedura de modificare din oficiu a domiciliului fiscal al contribuabilului;

59. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată;

60. Reglementările contabile conforme cu Directiva a patra a Comunităților Economice Europene, parte componentă a reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.752/2005, cu modificările și completările ulterioare;

61. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157378